

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Miesiąc dzień godzina	Stan Barometru do 0° R. zredukowany w miarze Paryz.	Stoień cie- pła podług Réaumur.	Psy- chrometr e	W i a t r	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
30 6	27"	5, 267	+4, 2	2, 50	Zachodni słaby	Pochmurno
2		3, 871	+9, 2	2, 64	ZPł. Zachodni „	Pogoda z Chmurami
10		4, 41	+6, 5	2, 98	Pł. Zachodni mocny	Pochmurno

Rzeczy krajowe.

KRAKÓW.

Odezwa Deputowanego Jakubowskiego, że wzięwszy wiadomość o opinii współobywateli, wraca na sejm wiedeński — Głos deput. Helcla, że mandatu nie przyjmie; jeżeli wyznaczenie jego wiary politycznej nie zgodzi się z życzeniami wyborców — odezwy nakoniec deput. Adama Potockiego i Zamojskiego, w których przyznawać się zdają, iż się w dążnościach swoich omylili, i że chcąc im inną dać kierunek, do objawie się mającej w nowym wyborze opinii publicznej, odwołują się; zwrócili na siebie uwagę każdego dobrze myślącego, który umie oceniać ważność teraźniejszych sejmów — gdzie wszystkie polityczne namiętności występują wszraniki, a losy ludów rozstrzygać się mają. W tej chwili nie godzi się być obojętnym, ani niedbałym na sprawy publiczne, owszem w wszystkie zdolności i siły łączyć potrzeba, aby się ochronić od nieszczęść, które może wiszą nad nami, aby lepszą nam zgotować przyszłość.

Nie przywłaszczając sobie sądu, czyli i od kogo deputowany Jakubowski mógł zasiągnąć informacji? czyli przez obiór deput. Helcla objawily się prawdziwe życzenia obywateli części Miasta i Okręgu, którą on reprezentuje? czyli nakoniec dep. Potocki właściwą sobie obrał drogę, składając mandat, aby opinią wyborców okręgu Chrzanowskiego wy badać? nie zawadzi powiedzieć: że nie tylko w żadnym teraz konstytuującym się kraju, deputowany instrukcją związanym być nie może, lecz nadto, — że myśl ta sprzeciwia się zdrowemu rozsądkowi — bo niepodobna przewidzieć wypadków, ani zamiarów rządu, z którym przeciw sejm o zasadniczą ustawę porozumieć się musi. *Salus populi suprema lex esto.* Oto cała instrukcja. Tę niech deputowani mają przed oczyma, a nie łudząc się marzeniami, których urzeczywistnienie niepodobna i bez czepiania się lub tworzenia stronnictw, njech się starają zapewnić krajowi swobody, jakich według zasad rozumu żądać możemy. Niechaj przeto szanowny dep. Potocki nie uwodząc się zbytnią troskliwością, niech się kieruje własnym rozumem, zaufaniem, które w nim potożyli, i pewnie nie zbłą-

dzi, a naszych nadziei nie zawiedzie. Był on, spodziewamy się, że będzie obranym, bo wiara, że jest człowiekiem uczciwym, że majątek i życie dla sprawy publicznej poświęcić jest gotów, doszła aż do chat wieśniaczych; ale należy się domagać od niego instrukcyi, co ma robie na sejmie.

Odezwa Lipy Słowiańskiej do Polaków.

Bracia Polacy!

Bój, do którego nienawisć wrogów Słowiańszczyzny, Madziarów i Niemców, nieszczęśliwy podburzył Wiedeń, smutnie zakończonym już został. Wiedeń zbroczony krwią i od owych nieprzyjaciół naszych długi czas opanowany, groźnym runął upadkiem; żołnierz żelaznej myśli i woli jest dziś tam panem i sędzią. Boleść i zgroza przejęła nas zaraz na wstępie wspomnianych wypadków wiedeńskich; tuszyliśmy sobie zaiste, że się to stanie, co się stało: że żołnierz będzie dyktować prawa upokorzonemu miastu, a wolność zagrożoną zostanie. Myśmy przewidzieli smutny ten koniec; aleśmy wiedzieli, czem wolność w uszrech i coby nam zwycięstwo naszych wrogów przyniosło.

Bracia Polacy! wyście uwierzyli wyrazom przyrzeczeń, wyście się stawili pod ich proporce, odurzeni zwodniczym głosem owej przekłętą polityki, która głosząc wolność, równość i braterstwo, kuje niewolnicze okowy, buduje więzienia i stawia szubienice wiernym Słowianom, wyście się połączyli z zastępnymi głównych przeciwników naszych dążących do zguby Słowiańszczyzny. Bracia Polacy! my wiemy co was na tę powiodło drogę. Kłotrowska polityka która od ludzkiej pamięci rozszarpałszy nas sztuki żywe ciało matki waszej „Ojczyzny“ i podzieliwszy się niemi, od pół wieku nie ustaje ślać kwiat młodzieży waszej, waszą nadzieję tam do kopalń Sybirskich, tu do twierdz, ciemnic i więzień — owa polityka rozpedziwszy wiernych synów, męczenników między narody po wszystkie krańce świata, na wspomniane przywiodła was drogi. Jako pszczoły wygnane z ulu, szukacie bez tchu waszej straconej matki! Gdziekolwiek głos przeciw tyraństwu się podniesie, gdziekolwiek ozwie się wieść o boju za wolność, to się wam zdaje, jakoby wam ztamtąd migala pomoc, jakoby matka Polska zwoływała was tam na gody zmartwychwstania, a wy tam biegnie-

cie, choćby przyszło i przez ogień. Takim głosem, taką nadzieją obietniczą omamili was potężny Mardziar i Niemiec w chwili powstania Wiednia. Tylko miłością swobody przejęci, niedostrzegły czy wasze siły, w jakie zdrada wrogów naszych zamierzyła uwikłać Słowiańszczyznę. Zapomniałszy rodowych swoich braci, biegliscie tam gdzie pod proporcem wolności nam Słowianom nowe gotowali kajdany dawni nieprzyjaciele nasi. Wojska upokorzyły naszych wrogów. Wprawdzie zwycięzca nie jest pożądaną tarczą naszej wolności, ale zwyciężony był jej katem. Bracia Polacy! poznajcie wreszcie gdzie prawda, gdzie miłość; poznajcie nas, poznajcie rodowych braci waszych, obyśmy ręka w rękę pracowali wszyscy nad zdobyciem wolności Słowiańszczyzny. Po wielokowych utrapieniach ziem naszych, skinał Wszechmocny, a Słowianin męczennik między narodami powstał, aby się uznać we swém dziedzictwie, a starawszy okowy odnowił na ziemi panowanie wolności, równości i braterstwa, wolność odnieść w darze i prawdą ją uczynić. Biada nam, biada każdemu z nas, jeżeli mu będzie musiała potomność złorzeczyć, że gdy czas nań skinał, nie usłyszał wezwania i nie stawil się pod chorągwią wolności plemienia swojego. Bracia Polacy! Na waszych chorągwiach błyszczy od wielu lat złotemi głoskami owo święte hasło; niebieski dźwięk owego troistego hasła wywabił was z pod północy, żeście biegl! przelewać krew i pod piramidami w Egipcie i na śnieżnych równinach Moskwy, pod Apeninem i za Pireneami. Ale niestety, świat oszukiwał was aż dotąd, krew synów i braci waszych lała się po wszystkich końcach świata — i przelewała się nadaremnie. Poznajcie więc Słowianie, poznajcie nas, a dowiecie się, że prawy Czech jest i był wiernym bratem swych braci, przekonajcie się, że Słowianin brzydzi się uciskiem, bo w nim jęczał od wieków, bardziej niż śmierć samą nienawidzi niewoli, a plemię jego tak długo krwią zbroczone bywało, że on został wyzwoleniec wolności. Aż dotąd mając przed oczyma tylko ocalenie drogiej waszej ojczyzny, nie znaliście nas, nie oglądaliście się na nas, a nieprzyjaciele nasi siali między nami nieufność. Aż dotąd wielu z was chodziło li tylko własnymi drogami, i dla tego tysiące ofiar wiernych synów polskich zginęło jako dym w obłokach. Bracia Polacy! świat was oszukiwał, ale brat nie zwiedzie brata. Tak więc w imię wolności wspólnej, którą my wszyscy jako jeden mąż zdobywać i bronić mamy, w imię męczenników waszych, poległych w bojach, straconych na rusztowaniach i w więzieniach w imię zbroczonej, rozszarpanej matki waszej Polski, zaprzysiegamy wam braterskim słowem, nie cofajcie ręki którą wam Czech podaje, nie gardźcie głosem, którym was Słowianin wzywa, abyscie nas poznali i do Słowianstwa się przyłączyli. Stańcie pod chorągwiami które Słowianie rozwinią w walce o wolność krwi swojej i rodu swojego. — Wolność wszystkim! oto nasze hasło. Wiek despotów, przeminął zaiste i więcej już wrócić nie może, brat nie może już sobie przywłaszczać panowania nad bratem, naród nad narodem. Słowianin wyzwoleniec nowego wieku był męczennikiem, jest apostołem, będzie wybranym prawdziwej wolności ludów. Bracia Polacy! to nasze hasło! nasza dążność. Nie unikajcie już zatem Czechów, Morawianów, Słowaków, nie unikajcie Serbów i Chorwatów, Illyrów i Rusinów, ale połączcie się nareszcie z waszymi niepoznanymi dotąd braćmi, litującymi się

miłującymi was. Zgodą, jednością i braterskim dążeniem zakwitnie Słowiańszczyzna, wejdzie dla nas szczęście, a wasza matka Ojczyzna Polska, stanie się perłą we wiencu wolnych ziem słowiańskich, stanie się roznosicielką wolności na wschód. Polacy! bądźcie braćmi waszych braci! Prawdą a miłością dojdziemy naszego dziedzictwa — wolność, równość, braterstwo będą nam czynem i prawdą.

W Pradze 18 Listopada 1848.

WIADOMOŚCI POLITYCZNE.

A U S T R Y A .

Wiedeń 29. Z Wiednia nic nowego, same tylko dziękczynne *adresy* do Jellaczycy, do Windiszgrätz, a to już nietylko od mieszkańców Wiednia, od różnych korporacyj i Rady Miejskiej — ale nawet z Prus z Berlina i Karowy. Na rozkaz Feldmarszałka Windiszgrätz, *Sąd doraźny* zniesiony, a w miejsce jego Sąd wojskowy, co do osób cywilnych zaprowadzony, do którego przybierani będą assydenci zwykłych sądów.

Kromierzyce. Postowie *Lewej* po naradzeniu się postanowili, na posiedzeniach Sejmu, wotować przeciwko wszelkiemu związkowi Austrii z Niemcami, to jest przeciwko uchwałę Sejmu Frankfurckiego, unią Austrii z Niemcami orzekającą.

WĘGRY.

Piszą pod d. 21 b. m. z Heinburga: Wojska cesarskie pod miastem Bruk się koncentrują. Węgry przy Kittsee mocno się oszańcowali; główna ich armia stoi pod Presburgiem, gdzie mają zamiar stoczyć walną bitwę. Twierdze Temeswar i Arad przez wojska ces., które aż pod Szeget się posunęły — są obsadzone. D. 19 jeszcze utarcze forpocztowe rozpoczęły się wzdłuż Drawy. D. 20 przy moście Legrad słychać było mocną kanonadę, — niedaleko Drawy pod Retez Węgry rozpoczęły ogień karabinowy, aby wypłoszyć 2gi batalion St. Ivaner tam rozłożony, tudzież pułkownika Rubido z jego 1 Agramskim batalionem gwardyi, ale bez skutku.

Dnia 27 Listopada. Wiadomości z Wiednia dochodzą nas, o ciągłym ruchu znacznych mass wojska przeciwko armii węgierskiej. — Zaczepki już na wszystkich punktach rozpoczęły się — układy niedoszły do skutku, — bo Kossuth oświadczył: „że gdyby nawet dwóch pozostało Węgrów, to jeden z nich będzie ministrem wojny, a drugi finansów. Mimo silnego obwarowania Komorna i Pestu, położenie węgierskie nie jest do zazdrości; — tyle tylko, że miasta te od spustoszeń zastlonili, — trzymać się jednak długo nie mogą. Feldm. Windiszgrec protestował przeciw *łańcuchowym strzalom*, to jest łańcuchom z kulami na obydwóch końcach, którymi Węgry z dział strzelają, — na co odebrał odpowiedź: że prawo narodów, w obronie własnej znosi zwyciężając regularnej wojny, że zresztą gotowi są odstąpić od tej metody, jeżeli im przyśle dostateczną ilość rac kongrewskich, do prowadzenia tej wojny.

Pod tą samą datą również z Wiednia zamieszcza Nadodrzańska gazeta wiadomość, o *pogłosce* rozbiegającej się po mieście, że *Presburg* dostał

się w ręce wojsk austriackich — coby nie mogło winny nastąpić sposób — tylko albo wojska węgierskie musiałyby być pobite, albo zdradą oddano miasto.

C Z E C H Y.

Praga. Deputowani czescy wliczbie dwudziestu kilku mandat swój złożyli. Na nowe wybory wpływa przeważnie *Stowarzyszenie Lipy Sławiańskiej*.

P R U S Y.

Berlin 28. b. m. Wczoraj wieczór znowu rozpędzono deputowanych — szczególnie uwagi godną jest rzeczą, że na deputowanych lewój zbierających się u Myliusza użyto wojska — gdy na rozpędzenie prawej i środka posłano tylko konstablów i urzędników policyi. Równie uwagi godnem jest że hr. Brandenburg po wkroczeniu do Berlina, wszystkim już Ambassadorom pooddawał wizyty — tylko honorten niespotkał dotąd posła francuzkiego i amerykańskiego, którzy też weale on niedobijają się.

Wrangel do tego stopnia sroży się przeciw członkom Izby, że już po dwóch razem, schodzić im się niewolno. — W Brandeburgu dotąd niema potężnego kompletu aby postanowienia ważnie zapadać mogły.

Deputowany Simon zaleca, aby posiedzenie do 11. godz. rano do środy odroczyć — i jednocześnie zapowiada wniosek — aby *Zgromadzenie Narodowe* wezwało ministerium do rozpisania nowych wyborów, w miejsce tych deputowanych którzyby się we czwartek nie stawili.

Berlin 28 Listopada. Ministerium od chwili jak Bincke bawiący w Potsdamie w dniu wczorajszym oświadczył, że *konstytucją* tak zwaną (udzieloną *octroyée*) to jest z łaski królewskiej nadaną — uważa za tak wielką obrazę praw narodu przez koronę, jak postanowienie Zgromadzenia narodowego odmawiające *placenia podatków* i że od chwili w którejby król w ten sposób targnął się na prawaludu, — staje w najzaciętszej opozycyi — tak szyki swe pomieszało, że nie wie co dalej począć.

SZWAJCARYA.

Na Zgromadzeniu Związku Szwajcarskiego w d. 20 b. m obiegała pogłoska że Rząd Centr. Niemiec wydał rozkaz aby 50,000 wojska przeciw Szwajcaryi wymaszerowało. Z którego to powodu wniesiono jako rzecz nagłą żądanie, aby Rada-Związkowa coprędzej się zebrała — Gazeta Turg. z d. 21 z Frauenfeld pisze, że kroki nieprzyjacielskie ograniczyć się mają na zupełnem zamknięciu granic Szwajcaryi — i że w nocy dziś rozpocząć się mają — powodem tego głównym jest opieka użyczona wychodźcom włoskim. — Następnie 22 Listop. na posiedzeniu Rady Narod. Szwajcarskiej, większością głosów 62 przeciw 31 postanowiono:

- a) Wychodźcy włoscy mają być z kraju wydalen, o ile tego względy ludzkości dozwolą.
- b) Kanton Tessin odbiera zakaz przyjmowania nadal wychodźców na ziemię swoją.

Głosy więc szlachetnych mężów a nawet jen. Dufour — sprawiedliwość i ludzkość, względem polityki ustąpić musiała. — Szwajcarya postanowiła trzymać się neutralnie — nawet kosztem swego honoru, o którym tak ciągle rozprawiała.

W Ł O C H Y.

Rzym. Lud otoczył pałac papieżki i żądał

zmiany ministerium — niepodległości Włoch, Konstytuanty — i wprowadzenia w życie programatu Manianiego z 5 Czerwca b. r. — gdy na żądania te nie spieszono się z odpowiedzią — począł się lud cisnąć do pałacu, i grozić, że wszystkich prócz Papieża wymorduje, skąd przyszło do walki z szwajcarami, ogień trwał godzinę — nareszcie Papież na wszystko zezwolił — oddał się pod opiekę gwardyi obywatelskiej — Szwajcarów od służby uwolnił.

Skład ministerium. Mamiani, Lunati, Galletti, Campello, Sereni, Fusconi i Sterbini.

W Turynie dnia 19 Listopada. Głośne manifestacje za wojną się okazały. Lud tłumnie zgromadził się przed oknami Ministerium a okrzyk, wojna, wojna, precz z ministerium — niech żyje Konstytuanta włoska — przez z Jezuitami — rozlegał się po ulicach.

A N G L I A.

London 21 Listopada. Dziennik *Times* w sprawie włoskiej podaje — pośrednictwo Fracyi i Anglii na tem stoi dziś, iż już Bruksellę na miejsce dyplomatycznych układów przeznaczono — których celem ma być odstąpienie przez Austryę, Lombardyi — jednakowoż dziennik ten powątpiewa aby Austrya szczerze o przystąpieniu do układów myślała a*tem bardziej o odstąpieniu Lombardyi — i przewiduje wojnę, w której znow lęka się aby Francya dla siebie Włoch zdobyć nie chciała.

R O S S Y A.

Od granicy polskiej donosi gazeta Nadodrzańska, o wielkich poruszeniach i koncentracyi wojsk rosyjskich na prawym brzegu Wisły — które pod dniem 22 b. m pod Wrocławkiem wisłą przeszły i udały się w pochod ku Kaliszowi — powód tego niespodziewanego ruchu nie jest łatwy do odgadnięcia zdaje się atoli, że Rosssa chce być na wszystko gotową cokolwiekby wypaść mogło z politycznego zamętu w południowych krajach.

Inserata.

Czyż posady w Sądownictwie wakujące — nigdy obsadzone nie zostaną?

Czy §. 37. Statutu Uniwersyteckiego więcej już nie obowiązuje?

Dokądże Brodowicz będzie kommissarzem?

Dokądże głośny X. Macke, będzie katechetą?

Nr. 16,651.

R A D A M I E J S K A
Miasta Krakowa.

Podaje do wiadomości publicznej, iż w Depozycie jęj znajduje się broń przez Mieszkańców M. Krakowa różnemi czasy składana.

Wzywa się przeto Właścicielei tężże broni ażeby się z dowodami własności w Radzie Miejskiej zgłosić zechcieli poczem takowa zostanie im zwrócona.

Kraków d. 27 Listopada 1848, r.

Prezes Rady
J. KRZYŻANOWSKI.
Sekretarz D. K. Margasiński.

Doniesienia Urzędowe.

N. 5,584.

RADA ADMINISTRACYJNA Okręgu Krakowskiego.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 7 Grudnia b.r. z rana do godziny drugiej, odbędzie się licytacja przez sekretne deklaracje, na ręce Prezesa Rady Administracyjnej składać się mające, na dostawę dla oddziału żandarmeryi owsa korcy 1191 garncy 23, — siana centnarów 1325 funtów 37½, — słomy kłocianej centnarów 1022 funtów 5, na rok 1849, to jest na czas od 1 Stycznia, do 31 Grudnia 1849 r. potrzebnych.

Mający przeto chęć podjęcia się tej dostawy w ogólności, lub każdego Artykułu w szczególności, winni podać w dniu wyżej oznaczonym Deklaracje swe opieczętowne, wedle formy poniżej oznaczonej, przy złożeniu w Kassie Głównej *vadium* na dostawę owsa Zł. pol. 775, siana złotych polskich 212, słomy złpol. 143, razem Złp. 1130. — Warunki tej dostawy każdego czasu w Biórach Rady Administracyjnej przejrzane być mogą.

(Wzór do Deklaracji).

Stosownie do obwieszczenia Rady Administracyjnej Okręgu Krakowskiego z dnia 22 Listopada 1848 r. Nr. 5584, o licytacji na dostawę owsa — siana i słomy na rok 1849 dla żandarmeryi potrzebnych, uczynionego, podejmuję się dostawić potrzebnej ilości owsa, korzec po złot. pols., — siana centnar po złot. pols., — słomy kłociatej po złot. pols. — (przy każdym artykule wypisać wyraźnie literami cenę, za jaką dostawy podejmuję się), a zarazem warunki przezemnie odczytane i dostatecznie zrozumiane, przyjmuję.

Kraków d. 22 Listopada 1848 r.

Prezes
P. MICHAŁOWSKI.
Sekretarz Jlny Wasilewski.

Nr. 979.

R A D A M I E J S K A Miasta Krakowa.

Zatwierdzone przez b. Kommissyą Rządową wyrachowanie tacy mydła i świec na półrocze od dnia 1 Października r. b., aż do ostatniego Marca 1849 r. służyć mającej, wedle którego:

Mydła kamień funtów	32	25	25	27	21	21	20
dto	25	25	25	21	20	20	20
dto funt jeden							26.
Świec ciągnionych kamień funt.	32	25	25	33	2	2	2.
dto	25	25	25	25	25	25	25.
dto funt jeden							1.
dto rurkowych kamień funt.	32	25	25	35	6	6	6.
dto	25	25	25	27	15	15	15.
dto funt jeden							3.

sprowadzane być powinny. Rada Miejska podaje do powszechnej wiadomości.

Kraków d. 27 Listopada 1848 r.

Prezes Rady
J. KRZYŻANOWSKI.
Margasiński. Sekr. D. K.

Nr. 5519.

CESARSKO KRÓLEWSKI TRYBUNAŁ Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

W zastósowaniu się do Artykułu 12 ustawy hypotecznej z roku 1844, wzywa wszystkich prawiać mogących do spadku po niegdy Agnieszce z Lisowskich Rojewskiej pozostałego; a mianowicie z połowy nieruchomości pod L. 180 w Gminie VI. Kazimierz położonej, składającego się — aby się z takowemi w terminie miesięcy trzech do Trybunału zgłosili, gdyż wrazie przeciwnym spadek w mowie będący — zgłaszającej się Wiktorji z Rojewskich Schleiffowej, córce Spadkodawczyni, przyznanym będzie.

Kraków dnia 20 Września 1848 r.

Sędzia Prezydnyjący
J. Czernicki.

(3r.)

Z. Sekretarz P. Burzyński.

Nr. 6126.

SĘDZIA C. K. TRYBUNAŁU KRAKOWSKIEGO.
Kommissarz upadłego Handlu Jana Matyska przy ulicy Grodzkiej pod L. 103 istniejącego.

Wzywa niniejszemi Wierzycieli upadłego handlu Jana Matyska na zasadzie Art. 66 Kodexu Handlowego Księgi 3ej, ażeby w dniu 11 Grudnia r. b. o godzinie 9tej z rana stawili się w Sali Audyencyonalnej C. K. Trybunału Wydziału IIgo bądź osobiście, bądź przez pełnomocników, a to celem oświadczenia przed Syndykami, jakim prawem i jakiej kwoty są wierzycielami, niemniej końcem okazania dowodów swych należytości, dla onychże sprawdzenia.

Kraków d. 28 Października 1848 r.

Lorentski.

CENY ZBOŻA

Na Targowicy publicznej w Krakowie w trzech gatunkach praktykowane.

Dnia 27 i 28 Listopada.	1. Gatunek		2. Gatunek		3. Gatunek	
	od	do	od	do	od	do
	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
Korzec Pszenicy..		27		24		19
„ Żyta ..		18		16		15
„ Jęczmieni.		14		12 15		10 15
„ Owsa ..		7		5 20		
„ Grochu ..		22				
„ Jagiel ..		35		32		29
„ Koniczyny		90		84		
„ Rzepak zi.		36				
„ Rzepak let		25				
„ Ziemiaki		9				

Centnar siana od złp. 2 gr. —, do złp. 1 gro. 18.
„ słomy od złp. 1 gr. 24, do złp. 1 gro. 15.
Sporządzono w Biórze C. K. Kommiss. Targowego.

Kraków d. 28 Listopada 1848 r.

C. K. Komis. Targowy
W. Dobrzański.
Delegowani Obywatele
Tomasz Gebchart. Adjukt Pszorn.
Wawrzenciec Cengler.
Tomasz Swięcicki.
Kasper Bielecki.